

פרק 64

פרקי תוספת 4, מקבילים מתחלפים

אם שעת השינה שלך חלפה לפני חמש שעות ואתה עדיין קורא, אולי כדאי ללכת לישון? הספר עדיין יהיה כאן מחר... אלא אם כן, אתה יודע, משהו לע יקרה לו ומחר בבוקר תתקל ב"שגיאה 404" למרות כל הנסיונות, ותישאר בלי כלום מלבד זיכרון חולף וחרטה נצחית על כך שלא נשאת ער והמשכת לקרוא כל עוד הייתה לך אפשרות. אבל היי, מה הסיכוי שזה יקרה?

סיפור זה מופץ באמצעות בלוגים, ציוצים על ידי בל בפורומים, והוספה לרשימות; זכור, אם הקוראים לפניך לא היו מקדישים דקה לעשות זאת, אתה כנראה לא היית מוצא את הפאנפיק. אם זה לא מספיק כדי לגרום לך להפיץ את הסיפור, אז תן לי להוסיף, שאם לא תעזור להפיץ את הרציונליות הרמיוני תהיה עצובה. אתה לא רוצה שהיא תהיה עצובה, נכון?

אל תשכחו להיכנס לאתר LessWrong.com ולקרוא את השרשורים, הקיום האמיתי שיצירה זו היא רק צל שלו. אני ממליץ להתחיל עם השרשור שכותרתו כיצד למעשה לשנות את דעתך.

ועכשיו, עם כל היקומים בבעלות היוצרים שלהם, אני מציג:

4 # OMAKE FILES: קבצים מזוייפים

הפאנפיקשנים הנוספים שיכולת לקרוא עכשיו

שר הרציונליות

פרודו הביט על כל הפנים, אבל הם לא היו מופנות אליו. כל המועצה ישבה בעיניים מושפלות, כאילו שקועה במחשבה עמוקה. חרדה גדולה נפלה עליו, כאילו הוא ממתין להכרזה של אבדון שאותו חזה מזמן וקיווה לשווא כי אולי לא ידובר בו בסופו של דבר. כמיהה עמוקה לנוח ולהישאר בשלווה לצדו של בילבו בריוונדל מילאה את לבו. לבסוף במאמץ הוא דיבר, והתפלא למשמע מילותיו, כאילו איזה רצון אחר משתמש בקולו הקטן.

"איננו יכולים", אמר פרודו. "אסור לנו. האין אתם רואים? זהו בדיוק מה שהאויב רוצה. כל זאת הוא חזה".

הפרצופים פנו אליו: הגמדים בתמיהה, האלפים במבט אפל; האנשים בחומרת סבר; ואלרונד וגנדלף במבט כה חד עד שפרודו כמעט ולא עמד בכך. באותו רגע, היה זה קשה שלא לאחוז בטבעת בידו, ועוד יותר קשה לא לענוד אותה, לעמוד מולם פשוט כפרודו.

"האין אתם מערערים על כך?" אמר פרודו, קולו רזה כמו הרוח, רועד כמו בריזה. "בחרתם, מכל הדברים, לשלוח את הטבעת אל מורדור; האין עלינו לתהות כיצד הגענו למצב זה? מכל האפשרויות הניצבות בפנינו, לעשות את הדבר הבודד שהאויב שלנו רוצה ביותר? אולי על הר הגזירה כבר הוצב משמר, כוח חזק מספיק כדי להדוף את גנדלף, אלרונד וגלורפינדל ביחד, או אולי שרו של המקום קירר את הלבה אשר שם, ארגן מלכודות כדי ללכוד את הטבעת על ידי שיוכל פשוט להוציא את הטבעת לאחר שנזרקה..." זיכרון של בהירות נוראה והבזק של שחוק שחור ולפרודו עלתה אז המחשבה, המחשבה כי בדיוק כך יעשה האויב. ובכך עלתה בו המחשבה הבאה: כך שזה ישעשע אותי לעשות, אם התכוונתי לשלוט...

זה כה קשה, אם כן, שלא לתפוס את הטבעת בידו, וקשה אף יותר שלא לשים אותה על אצבעו, להתמודד איתם רק בפרודו.

מבטים ספקניים הוחלפו במועצה; גלואין, גימלי ובורומיר הסתכלו כעת באלפים ביותר ספקנות מבעבר, כאילו התעוררו מתוך חלום של מילים.

"האויב חכם מאוד," אמר גנדלף, "ושקל את כל הדברים בדייקנות במאזני הזדון שלו. אך המדד היחיד שהוא מכיר הוא תשוקה, תשוקה לעוצמה. בכך הוא שופט את לבבות כולם. אל ליבו לא תיכנס המחשבה כי יהיה מי שיסרב לזאת, שאף על פי שהטבעת בידינו אנו מבקשים להשמיד אותה - "

"הוא כן יחשוב על כך!" הזדעק פרודו. הוא התאמץ למצוא מילים, מנסה להבהיר דברים שפעם נראו ברורים ומובנים בשבילו, וכעת דהויים היו כמו שלג נמס. "אם האויב חשב שכל אויביו חפצים בעוצמה בלבד - הוא היה מניח שגגה, שוב ושוב, ואת זאת היה רואה יוצר הטבעת, הוא היה יודע שהוא עושה טעות!" הידיים של פרודו רעדו בתחנונים.

בורומיר זע, קולו היה ספק. "אתה מדבר הגונות על האויב," אמר בורומיר, "בתור אחד משונאיו."

פיו של פרודו נפתח ונסגר במבוכה נואשת; כי פרודו ידע, הוא ידע שהאיש משוגע, אבל הוא לא יכל לחשוב על שום דבר להגיד.

או אז דיבר בילבו, וקולו הטיל דממה על החדר כולו, אפילו על אלרונד שעמד לדבר. "פרודו צודק, חוששני," לחש ההוביט הזקן "אני זוכר, אני זוכר איך זה היה. לראות עם המבט השחור. אני זוכר. האויב יחשוב כי אנו עלולים להיות ללא יכולת לבטוח זה בזה, כי החלשים שבינינו יציעו להשמיד את הטבעת על מנת שהחזק לא יוכל להחזיק בה. הוא יודע שגם מי שאין טוב בליבו עלול להציע להשמיד את הטבעת, וכך להציג עצמו כטוב. והאויב לא יחשוב כי יהיה זה בלתי אפשרי שהחלטה כזו תתקבל על המועצה, האינכם מבינים? הוא לא סומך עלינו שנהיה חכמים." לחישה צחקנית בקעה מגרוננו של ההוביט העתיק. "ואפילו אם כך חשב - עדיין היה שומר על הר הגזירה. זה יעלה לו אך מעט."

מבטם של האלפים והחכמים היה מבשר רעות עכשיו; קמוט היה מצחו של אלרונד, והגבות החדות של גנדלף חרשו קמטים.

פרודו הביט בכולם, מרגיש פראות פוקדת אותו, ייאוש; וכאשר ליבו נחלש, עלה צל על חזונו, חושך ומהסס. מתוך הצל פרודו ראה את גנדלף, ואת כוחו של האשף שהתגלה כחולשה, וטיפשות חכמתו. כיוון שפרודו ידע, כפי שנדמה היה כי הטבעת גוררת ומכבידה על חזהו, שגנדלף לא חשב כלל על ההיסטוריה והידע, כאשר הקוסם דיבר כיצד האויב לא יבין שום תשוקה שתשמור כוח; שגנדלף לא זכר כיצד סאורון הפיל והשחית את אנשי נומנור בימי תהילתם. בדיוק כפי שלא עלה בדעת גנדלף שהאויב למד איך להבין מונוטין של אויבים ע"י הסתכלות...

מבטו של פרודו נשלח אל אלרונד, אבל לא הייתה שם שום תקווה, אין תשובה ואין הצלה בחזון הצללים; היה זה אלרונד שנתן לאיסילדור ללכת, נושא את הטבעת מן בקע הגזירה, שם הייתה צריכה להיהרס, במחיר כל המלחמה הזאת. לא למען איסילדור עצמו, לא בגלל הידידות, כי הטבעת הרגה את איסילדור בסופו של דבר, וגורלות גרועים בהרבה יכלו ללכת אחריו. אבל האבדון אשר נבע ממעשהו של איסילדור היה נראה לא ודאי

לאלרונד אז, לא ודאי ומרוחק בזמן; ובכל זאת העלות של אלרונד עצמו של הכאת אחורי ראשו של איסילדור בגולת הניצב של חרבו, היתה ודאית יותר, וקרובה יותר...

כמתוך ייאוש, פרודו פנה להביט בארגורן, איש מזג האוויר אשר לבש בגדי המסע השחוקים שלו עבור המועצה הזאת, היורש של מלכים שדברו בשקט להוביטים. אבל החזון של פרודו נדמה שהוא מוכפל, ובמראה הצללים השני פרודו רואה אדם שבילה יותר מדי בנעוריו בקרב אלפים, שלומדים ללבוש בגדים צנועים מוכתמים בין הזהב ותכשיטים, בידיעה שלא יוכל להתאים להם חוכמה חוכמה, ומקווה הוא לנצח אותם באופן שהם לא יחקו...

בשונה למראה הטבעת, אשר הייתה המראה של יוצר הטבעת עצמו, כל הדברים האצילים נמוגים תחבולות ושקרים, עולם של אפור וחושך ללא כל אור. הם לא בחרו ביודעין, גנדלף או אלרונד או אראגורן; הדחפים באו מן החלקים המוסתרים האפלים של עצמם, במעמקי הסוד השחורים שבו טבעת שניתנה של פרודו. האם הם יכלו להתחכם בצל, כאשר הם לא יכלו להבין אפילו את האני שלהם, או הכוחות המניעים אותם?

"פרודו!" עלתה לחישה חדה בקולו של בילבו, פרודו הגיע בעצמו, ונעצר ידו מושטת לעבר המקום שבו הטבעת מונחת על לוח לבו, על השרשרת שלה, גרירת כאבן עצומה סביב צווארו.

הוא מושיט יד לתפוס את הטבעת שבו כל התשובות שכבו.

"איך יכולת לשאת את הדבר הזה?" פרודו לחש לבילבו, כאילו שניהם היו הנשמות היחידות בחדר, אף שכל המועצה התבוננה בם. "במשך שנים? אני לא יכול לדמיין את זה."

"שמרתי את זה נעול בחדר שאליו רק גנדלף היה המפתח", אמר דודו, "וכאשר התחלתי לדמיין דרכים לפתוח אותו, נזכרתי בגולום."

רעד חלף פרודו, זוכר את הסיפורים. הזוועה להרי הערפל, לחשוב, לחשוב שתמיד בחושך; השתלטות הגובלינים מתוך הצללים ומילוי המנהרות עם מלכודות; אבל עבור בילבו עונד את הטבעת בפעם הראשונה לא גמד אחד היה חי. ועכשיו, לגולס האלף אמר להם, גולום ויתר על שליחת סוכניו נגד הפלך, אזר סוף סוף את האומץ לעזוב ההרים שלו ולחפש את הטבעת עצמה. זה היה גולום, איתו פרודו יחלוק אותו גורל עצמו - אם הטבעת לא נהרסה.

רק שלא הייתה להם שום דרך להשמיד את הטבעת.

הצל הזה חזה מראש כל מהלך שהם יכולים ליצור. כמעט - פרודו עדיין לא הצליח לדמיין איך זה נעשה, איך הצל סידר דבר כזה - כמעט תמרן המועצה לתוך שליחת הטבעת ישר לתוך מורדור רק עם שומר זעיר שהוצב עליו, כפי שהם היו עושים אם פרודו ובילבו לא היו שם.

ויש להם מתבקשת, כי swiftest של כל התבוסות האפשריות, השאלה היחידה שנותרה היתה כמה זמן זה ייקח להפסיד. גנדלף השתהה זמן רב מדי, מתעכב זמן רב מדי כדי להגדיר והצעד הזה כבר בתנועה. זה היה יכול להיות כל כך קל, לו רק בילבו יצא לפני שמונים שנה, אם רק נאמר לבילבו מה גנדלף כבר חשד, ולו רק ליבו של גנדלף לא היה נרתע בשקט הרחק מהמבוכה של הסיכוי לטעות...

ידו של פרודו התעוותה על חזהו; ללא מחשבה, אצבעותיו החלו לעלות שוב לעבר המשקל המכריע של

השרשרת שעליה הטבעת תלויה.

כל מה שהוא היה צריך לעשות הוא לענוד על הטבעת.

רק זאת, והכל יתברר לו, פעם נוספת האיטיות והעכירות יעזבו את מחשבותיו, כל האפשרויות וחוזים העתידיים שקופה בפניו, הוא יראה דרך התוכניות של הצל ויוכל לתכנן נגד זה שאין לעמוד בפניו -

- והוא לעולם לא יוכל להוריד את הטבעת, לא שוב, לא על ידי שום רצון שייוותר לו. פרודו היה כל כולו באחד מאותם הרגעים שהזיכרונות מתעמעמים, אבל הוא ידע שזה הרגיש כמו למות, לאפשר לכל מגדלי המחשבה שלו לקרוס ולהיות רק פרודו פעם נוספת. זה הרגיש כמו למות, הוא זכר הרבה ממה שקרה בגבעת הרוחות גם אם זכר קצת אחרת. ואם הוא יענוד את הטבעת שוב, זה יהיה עדיף למות איתה על אצבעו, לשים קץ לחייו בעודו עצמו; פרודו ידע שהוא אינו יכול לעמוד מול ההשפעות של ענידת הטבעת בפעם שנייה, ולא לאחריה כאשר הבהירות בלתי המוגבלת אבדה לו...

פרודו הסתכל סביבו על המועצה, על וייז עני איבד מנהיג, והוא ידע שאין הם יכולים להביס את הצל ידי כוח משלהם.

"אענוד אותה פעם אחת אחרונה," אמר פרודו, קולו נשבר ונכשל, כפי שידע מההתחלה שהוא יגיד בסופו של דבר, "בפעם האחרונה כדי למצוא את התשובה עבור המועצה הזאת, אז יהיו הוביטים אחרים."

"לא!" צרח הקול של סם, ההוביט האחר החל להסתער קדימה מהמקום שבו התחבא; פרודו, עם תנועה מהירה ומדויקת כמו נזגול, הוציא את הטבעת מתחת לחולצתו; ואיכשהו בילבו כבר עמד שם וכבר דחף את אצבעו דרכה.

הכול קרה עוד לפני שמטו של גנדלף יכל להצביע, לפני שארגון יכל ליישר את הרסיס-ניצב חרבו; הגמדים צעקו בהלם, והאלפים נחרדו.

"כמובן," אמר קולו של בילבו, בעוד פרודו התחיל לבכות, "אני רואה את זה עכשיו, אני מבין הכל לבסוף. הקשיבו, הקשיבו ובזריזות, הנה מה שעליכם לעשות -".

המכשפה וארון הבגדים

בעין ביקורתית, פיטר נראה על הקנטאורים ויחנו בקשתות שלהם, בונים בפגיונות הארוכים שלהם, דובים מדברים בעלי שריון קשקשים. במסגרת תפקידו היה פיטר האחראי, כי הוא היה אחד הבנים המיתולוגיים של אדם והכריז על עצמו כמלך העליון של נרניה; אבל האמת היא שהוא באמת לא ידע הרבה על מאהלים, נשק, וסיורי שומרים. בסופו של דבר כל מה שהוא יכול לראות היה כי כולם נראו גאים ובטוחים, ופיטר קיווה שהם צדקו; כי אם יכולתאטה לא יכול להאמין באנשיך שלך, כולתאטה לא יכול להאמין לאף אחד.

"הם מפחידים אותי, אם הייתי צריך להילחם בהם," פיטר אמר לבסוף, "אבל איני יודע אם זאת יספיקו כדי לנצח אותה."

"האין אתה חושב שהאריה המסתורי יופיע ויסייע לנו?" אמרה לוסי. קולה היה שקט מאוד, כך שאף יצור

מהיצורים שסביבם לא ישמע. "זה יהיה באמת נחמד מצדו, אתה לא חושב, במקום פשוט לתת לאנשים לחשוב שהוא הכניס אותנו אחראי?"

סוזן הנידה בראשה, מהדקת את אשפת החצים הקסומה לגבה. "אם באמת היה מישהו כזה," אמרה סוזן, "הוא לא היה נותן למכשפה הלבנה לכסות את הקרקע בחורף במשך מאה שנים, לא כך?" "חלמתי חלום מוזר ביותר," אמרה לוסי, קולה אפילו שקט יותר, "בחלומי לא היינו צריכים לארגן את כל היצורים או לשכנע אותם להילחם, פשוט נכנסנו למקום הזה והאריה האדיר כבר היה כאן, עם כל צבאותיו והלך והציל את אדמונד, לאחר מכן רכבנו לצדו לקרב הנורא הזה שבו הוא הרג את המכשפה הלבנה ... "

"האם לחלום יש מוסר השכל?" שאל פיטר.

"איני יודעת," אמרה לוסי, מצמצת ונבוכה במקצת "בחלום הכול נראה חסר טעם איכשהו."

"אני חושבת שאולי נרניה ניסתה להגיד לך," אמרה סוזן, "או אולי היה זה רק בחלומות שלך שמנסה לומר לך, שאם באמת היה אדם כגון אריה, לא יהיה שום צורך בנו."

הפוני הקטן שלי – חברות היא מדע

"אפל דאש, שסיפרה לי על סף כי טעיתי, מייצגת את רוח ה... כנות!" קרן קסם נצנוץ הרימה את ראשה עוד יותר, רעמה נושבת כרוח על בשמי הערב של צווארה. "פלאטרשיי, שהתקרב המנטיקורה לברר על הקוץ כפת, מייצגת את רוח ה... חקירה! פינקי פאי, שהבינה כי הפרצופים המגעילים היו רק עצים, מבטא את רוח... גיבוש ההשערות החלופיות! נדיר, אשר פתר את הבעיה של הנחש מייצג את רוח ה... יצירתיות! דאש קשת, שראו דרך הצעת שווא של משאת נפשה, מייצג את רוח ה... ניתוח! מארי-סוזן, אשר גרם לנו לשכנע אותה כי אנחנו צדקנו לפני שהיא הסכימה לבוא למסע שלנו, מייצג את הרוח של... סקירת עמיתים! וכאשר אלה הם המרכיבים שהציתו את ניצוץ הסקרנות שוכן בלב של כולנו, שהיא יוצרת את האלמנט השביעי -! האלמנט של מדעי -"

פיצוץ של כוח ויצא היה כרוח של הלילה ללא ירח, זה תפס את מארי סוזן לפני שהפוני מצמץ אפילו, והיא נעלמה בלי להשאיר עקבות לפני כל אחד מהם היה הסיכוי אחורי בהלם.

מהדבר החשוך שעמד במרכז הבמה שבה האלמנטים התנפצו, מן המתווה חלל-השחורה נדיר הניתן לזיהוי של סוס, נשמע קול שבאילו עקף את אוזניהם, שורף כמו אש קרה, נשמע ישירות במוח של כל פוני ששמע:

האם אתה מצפה ממני פשוט לעמוד שם ולתת לך לסיים?

קרן קסם נצנוץ בהתה בחלל שבו מארי סוזן הייתה, שבו לא נשאר שמץ של חד-הקרן. היא - היא פשוט - היא - בחלק האחורי של המוח שלה, בלתי מתקבל על דעת, היא הייתה מודעת לצרחות באחורי ראשה.

זו לא הייתה התפוררות, אמר הקול של הסיוט. שלחתי אותה למקום אחר.

הצעקה של נדיר עצרה בפתאומיות.

קרן קסם נצנוץ התחשק הצעקה שלה היה רק בתחילתו. שָׁבַע. נדרשו שבע סוסי פוני להשתמש באלמנטים החקירה. כולם ידע שלא משנה כמה בנה, חוקר, ספקן, יצירתי, אנליטי, או סקרן היית, מה באמת עשה עבודת המדע שלך היה בעת פרסום התוצאות שלך בעיתון יוקרתי. כולם ידעו. הייתכן שיש יותר מאחד אלמנט של ביקורת עמיתים בכל פעם – כמה זמן יידרש כדי למצוא עוד אחד – והסיוט לא פשוט לעמוד שם ולתת להם לעשות את זה –

"איפה?" צעקה קשת בענן. "איפה שמת אותה?"

שמתי את הפוני הקטן באותו מקום שאני מחויב אחות פתטי שלי, בלב השמש שלה פתטי

"היא תמות!" בכתה Fluttershy, בוהה סיוט באימה. "זה חם מדי, היא תשרף!"

הו, אל תדאגו. כוחו של הסיוט מקיף את החברה הקטנה שלך, שומר עליה בטוחה וקרירה, תומך בה ללא מזון או משקה. היא תסבול מלא יותר מאשר שעמום...

המתווה שחור-חלל ירד מן הבמה, הולכים לאט, בכוונה, על פני שישה סוסי פוני הנותרים.

... כל עוד הכח של הסיוט הוא לא נשבר. על פי כל גיבוי מתכנן אחותי ייתכן להניע, למשל, ואשר עשוי להיות ידועה לך. במקרה שהיא תתאדה מייד. כזה דבר נחמד, ידידות. זה גורם מכשיר נפלא כזה של סחיטה. הקפד לשמור על בטוח אלמנטי החקירה. אתה לא תרצה אדם אחר באמצעות אותם עליי, עכשיו יהיה לך?

"לא," לחשה קרן קסם נצנוץ, כמו הזוועה התחילה להתחוויר לה.

ואז תחושה זוחלת בכל רחבי עורה, כמו הסיוט חלף על הפנייה, ואת העצמה הקטלנית מוברשת שלה עם הליטוף הקר שלה.

עכשיו, אם תסלח לי, סוסי פוני הקטן שלי, יש לי לילה אינסופי לשלוט.

כפר הצליל הנסתר

"קח למשל את כוח החישוב הנדרש כדי להפגין יותר ממאה שיבוטי צל," האוציהא הגאון אמר בנימתו האדישה. "זוהי טעות של רציונליות, סאקורה, לומר 'מזל' ו חושבת שיש לך הסביר כלום. 'מזל' הוא פשוט שם אחד נותן לנתונים אחד מתעלם."

"אבל זה חייב להיות טעות!" סאקורה צעקה. במאמץ רב היא השקיטה את קולה לתוך הדיוק הזהיר הצפוי של הנינג'ה רציונליות; זה לא כדאי למלא למעוך אותה לחשוב שהיא טיפשה. "כמו שאמרת, כוח החישוב נדרש להשתמש יותר ממאה שיבוטי צל זה פשוט אבסורד. אנחנו מדברים ברמה של סופר-אינטליגנציה גדולה. האחרון שמת הוא נארוטו של הכיתה שלנו. הוא אפילו לא חכם ברמת גנין, שלא לדבר על סופר-אינטליגנציה!"

עיניו של אוציהא נצצו, כמעט כאילו הוא הפעיל שארינגן שלו. "נארוטו יכול ליצור מאה שיבוטים הוא חייב את כוח המוח גלם. אבל, בנסיבות רגילות, משהו שמונע ממנו מלהשתמש עוצמה חישובית זה ביעילות.. כאילו המוח שלו במלחמה בתוך עצמו? עכשיו יש לנו סיבה מאמינים כי נארוטו הוא בדרך כלשהי מחובר סופר-אינטליגנציה, וכג'נין שסיים את לימודיו לאחרונה, כמונו, הוא בן חמש עשרה. מה קרה לפני חמש

עשרה שנים, סאקורה?"

לקח לסוקרה רגע להבין, לזכור, ולאחר מכן היא הבינה.

ההתקפה של שד השועל הקיובי.

היה היה יצור-לבן קטן עם אוזניים גדולות וזנב גדול ועיניים אדומות קטנות ובוהקות. זה לא היה חזק יותר משועל רגיל, הוא לא ש אש או ירה לייזר מעיניו, זה לא היה כל צ'אקרה ולא קסם מכל סוג שהוא, אבל המודיעין שלה נגמר תשעה אלף מזו של בן אדם.

מאה נהרגו, חצי הבניינים הרוסים, כמעט כל הכפר של העלה הושמד.

"אתה חושב שקיוביי נמצא בתוך נארוטו?" סאקורה אמרה. כעבור רגע, מוחה אוטומטית המשיך למלא את ההשלכות הברורות של התאוריה. "וסכסוך בין שני הקיומים שלהם ולכן גורם לו לתנהג כמו אידיוט ולקשקש חצי מהזמן, אבל ינותן לו את היכולות לשוט במאה כפילי צל הא. זה הופך ... הרבה חוש ... בעצם ..."

סאסקה נתן לה את הנהון קצר, בוז של מישהו שאכן הבנתי את כל הסיפור הזה על דעת עצמו, בלי שאף אחד אחר צורך לדובב אותו.

"אנ ... אמר סאקורה. רק שנים של תרגילי שפיות מתועלות פאניקת הצרחות המלאה שלה לתוך אפשרויות מדיניות שימושיות פרגמטי. "אנחנו לא צריכים ... לספר למישהו על זה? כמו, מתישהו בחמש השניות הבאות?"

"המבוגרים כבר יודעים", סאסקה אמר רגש. "זהו ההסבר הברור לטיפול שלהם של נארוטו. לא, השאלה האמיתית היא איך זה משתלב ההתחכמות של Uchiha ..."

"אני לא רואה איך זה משתלב בכלל -" החל סאקורה.

"זה חייב להתאים!" גוון של רגש מטורף הבהב בקולו של סאסקה. "שאלתי את האיש הזה למה הוא עשה את זה, והוא אמר לי שכאשר ידעתי את התשובה לשאלה הזאת, זה יסביר הכל! הרי זה חייב להיות גם חלק של מה זה להיות סביר!"

סאקורה נאנח לעצמה. ההשערה האישית שלה הייתה כי איטצי ניסה להכניס את אחיו לפרוניה קלינית "יו, ילדים", אמר הקול של סנסאי הרציונליות שלהם מן האוזניות הרדיו שלהם. "יש כפר הגל מנסה לבנות גשר, וזה ממשיך לרדת למטה בלי שום סיבה שכל אחד יכול להבין. היפגש בשערים בצהריים. הגיע זמן למשימת ניתוח C המתחרה הראשונה שלך."

(זה נתן השראה עכשיו fanfiction המורחבת, _Lighting במעלה Dark_ ידי Velorien).

שרשראות ארדש לפי

"איך יכולת לעשות את זה, אניטה?" אמר ריצ'רד, קולו חזק מאוד. "איך אתה יכול ומחבר שותף נייר עם ז'אן-קלוד? אתם בוחנים את הזומבים, אתה לא לשתף פעולה עם אותם על ניירות!"

"ומה איתך?" ירקתי. "אתה במשותף נייר עם סילבי! זה בסדר בשבילך להיות פורה אבל לא אני?"

"אני ראש המכון שלה," ריצ'רד נהם. יכולתי להרגיש את גלי המדע מקרינים אותו; הוא כעס. "אני צריך לעבוד עם סילבי, זה לא אומר כלום! חשבתי המחקר שלנו היה מיוחד, אניטה!"

"זהו," אמרתי, מרגיש חסר אונים על חוסר היכולת שלי להסביר דברים ריצ'רד. הוא לא הבין את הריגוש של להיות איש אשכולות, עולמות חדשים נפתחו תלוי בי. "לא הייתי שותף המחקר שלנו עם מישהו –"

"אבל אתה רוצה," אמר ריצ'רד.

לא אמרתי כלום, אבל ידעתי את המבט על הפנים שלי אמר הכל.

"אלוהים, אניטה, השתנית," אמר ריצ'רד. הוא נראה וצנח על עצמו. "האם אתה מבין כי מפלצות מתבדחים על מספרים בלייק, עכשיו אני היה אמור להיות השותף שלך בכל דבר, ועכשיו –? אני סתם עוד זאב עם מספר בלייק 1."

THUNDERSMARTS

"נמאס לי מזה" צעק Liono. "נמאס לעשות את זה כל שבוע! המין שלנו היה מסוגל נסיעות הבינוכבי, Panthro, אני מכיר את כמויות האנרגיה מעורבת! אין דרך שאתה לא יכול לבנות Nuke או לנווט אסטרואיד או איכשהו לפוצץ כי הולכת חיים הפירמידה של אידיוט!"

HE-מן ושליטי הרציונליות

"ידע סודי מדהים התגלה לי ביום החזקתי באוויר ספר הקסמים שלי ואמרתי: על ידי הכח של המשפט של בייס!"

הגורל / NIGHT SANE

אני הליבה של המחשבות שלי

אמונה היא הגוף שלי

והבחירה היא בדם שלי

הפכתי והפכתי יותר מאלף פסקי דין

פחד של אובדן

גם מודע רווח

יש עמדת כאב לעדכן פעמים רבות

מחכים לבואו של האמת.

זהו נתיב אחד בטוח.

כל החיים שלי כבר ...

עבודות בייס ללא הגבלה!

שם הרציונליות

נער עשרה הבן אשר ביום מן הימים יהפוך לאגדה - קוטל הדרקונים, רוצח המלכים - אבל היה מחשבה אחת על דעתו, כשהתקרב מצנפת המיון להיכנס לחדר העבודה של תעלומות.

בכל מקום חוץ מרייבנקלו בכל מקום חוץ מרייבנקלו הוא בבקשה רק לא רייבנקלו ...

אבל לא לפני כן את שוליו של מכשיר felted העתיק החליק על מצחו -

"רייבנקלו!"

כפי שעולה מהטבלה מקושטת בכחול החלו למחוא לו כפיים, כשהתקרב השולחן אימה שבו יבלה את שבע השנים הבאות, קוותה כבר התכווץ מבפנים, מחכה בלתי נמנע; ו... הבלתי נמנע קרה כמעט בבת אחת, בדיוק כפי שחשש, לפני שאפילו הייתה לו הזדמנות לשבת כמו שצריך.

"כן!" נער מבוגר אמר עם הבעה של אושר של מישהו חשב על משהו חכם נורא. "קוותה העורב, הא?"

40K Tengen TOPPA Gurren הרציונליות

יש לי סיפור מופלא באמת מוצלב זה אשר המרווח הזה הוא צר מלהכיל.

TWILIGHT התועלתנית

(הערה: נכתב אחרי ששמעתי Alicorn כותב fanfic דמדומים, אבל לפני שקראתי _Luminosity_ זה ברור אם אתה אחד מאיתנו.)

"אדוארד," אמר איזבלה ברוך. היא הושיטה את ידה וליטפה את הלחי הקרה, הנוצצת, שלו. "אתה לא צריך להגן עליי מפני דבר. פרטתי את כל היתרונות וכל החסרונות, שהוקצה להם משקל יחסי עקבי, וזה פשוט מאוד ברור כי היתרונות של להיות ערפד גוברים על החסרונות."

"בלה," אמר אדוארד, ובלע נואש. "בלה -"

"אלמוות. בריאות מושלמת. התעוררות כוחות נפשיים. קל מספיק כדי לשרוד על דם בעלי חיים ברגע שאתה עושה את זה. גם את היופי, אדוארד, ישנם אנשים אשר מוכן למסור את חייהם כדי להיות יפה, ואל תעז לקרוא להם רדודים עד שניסית להיות מכוער. האם אתה חושב שאני חושש של המילה 'הערפד'? נמאס לי אילוצי deontological השרירותיים שלך, אדוארד. המין האנושי כולו צריך להיות על הכיף שלך, ואנשים מתים על ידי אלפי ואפילו בעוד אתם מהססים."

האקדח בידו של אהובתו קר על מצחו. זה לא יהרג אותו, אבל זה ישבית אותו למשך פרק זמן סביר -

יסמין והמנורה

פניו של אלאדין היו עגמומיות, אך נחושות, כמו ילד הרחוב שנטבעה התייחסה היצור הכחול של כוח קוסמי בפעם אחרונה, מוכן להשאיר מאחור את העושר ואת התקווה שטעם כל כך בקצרה למען חברו. "ג'יני, אני

מבקש את המשאלה השלישית שלי. אני מבקש שתהיה - "

הנסיכה יסמין, שהיה בווה זה בפה פעור, ולא ממש האמינה למראה עיניה, רק בקושי הצליח להתגבר על השיתוק שלה ומשכה את המנורה של היד של הילד לפני שהספיק לסיים את המשפט הקטלני.

"סליחה", אמרה יסמין. "אלאדין, יקירי, אתה חמוד אבל אתה אידיוט, אתה יודע את זה? לא שמת לב איך פעם ג'אפר הניח את ידיו על המנורה הזו, הוא קיבל שלוש משאלות משלו - אה, לא חשוב. ג'יני, הלוואי שכולם תמיד יהיו צעירים ובריאים, הלוואי שאף אחד לא יצטרך למות אי פעם אם הוא לא רוצה, והלוואי שמנת המשכל של כולם תעלה בהדרגה בשיעור של נקודת IQ אחת בשנה. " היא השליכה את המנורה בחזרה אלאדין. "תחזור למה שעשית."

המלט הרציונליסט

(שנתרמו על ידי Histocrat על LiveJournal, לפרסם 13,389, aka HonoreDB על LessWrong) (יפורסם באישור)

האמלט:

קרוא, לנטוש המתיחה המוזרה הזו, אשר עושה שימוש אכזרי של העיוורון של הצעירים, והלב הטוב של החבר הטוב שלי הורציו. או אחר, אם יען אשר שם אמיתי בצורה below'd זה, תגיד לי: מה הציור לא אני מציג לך המלט המלך, כאשר בן שש נדיר מתוך הקלע שלי?

רוי:

שזו הייתה בלבוש Unicorn כל בדואר.

האמלט:

מה.

רוי:

סמן לי.

האמלט:

אבא, אני אעשה זאת.

רוי:

השעה שלי באה כמעט, כשאני כדי גופריתי סוחפים הלהבות חייב לשלם את עצמי.

האמלט:
הנך בייסורים?

רוח:
Ay, כמו כל שמתים unshriven.

האמלט:
כמו כל דיין זה מה שלימדו אותי.
עם זאת עשיתי גחמה כזו דמות חולה מתאימה אלוהים האדיר.
לכל הסובלים unlook'd למוותם, ללא השגחה על ידי הכמרים הנבחרים של אלוהים,
אז כדי להיות punish'd עבור ההזמנה-החולה של העולם ...

רוח:
שהיה זה לא העולם כי הרג אותי, ולא תאונה מכל סוג שהוא.

האמלט:
מה?

רוח:
אם אתה עשית את המעשה אי פעם אהבתי האבא היקר עמך,
נקמת הרצח הנתעב והכי הטבעי שלו.

האמלט:
אוי אלוהים.

רוח:
הזמן שלי גדל אי פעם קצרה. התיאותי לשמוע את הסיפור?

האמלט:
לא.

רוח:
מה?

האמלט:
האהבה שלי בשבילך אין קוראים לי לנקום את מותך,
אבל פשעים יותר שמעתי אמר הלילה הזה.
אם כל הנרצחים ללכת לגיהנום, ואחרים, כמו גם,
מי היה confess'd היה להם את הזמן,
אם אנשים, באיזון, טוב, לסבול זוועתי
בידי אלוהים, אז אני קורא תיגר על תוכניתו של אלוהים.

Ghost הטוב, כמי שוכנים מעבר לצעיף,
אתה יודע דברים שאנחנו בני התמותה להרות נדיר.
תגיד לי: האם יש כמה philter או התקן,
טבע מחוץ קן אבל לא מחוץ האמצעים שלה,
שבאמצעותו המוות עצמו ניתן escap'd?

רוח:

אתה מבקש להתחמק לעזאזל?

האמלט:

אני מבקש להכחיש לעזאזל לכולם!
מדי שמים, כי אני חושד העדן של אלוהים הכועס שלנו
יכול להיות דבר פעוט, ליד גן עדן אני אעשה של כדור הארץ,
כשאני המלך אלמוות שלה.

רוח :

לא אכפת לי על הדברים האלה.
מוות לעזאזל stripp'd משם כל הרצונות שלי,
להציל לנקמה על הרוצח שלי.

האמלט:

שדך לא יקם, שמור כי אתה נשבע:
טופס | להרוג רוצח נפשך, כך התיאותי הרשה לי את האמצעים
ובכך אני עלול להרוג מוות.

הוא שהרג שיצטרף אותך הבור,
ואז זהו זה. אין עוד נפיחות הדרגות של הגיהנום אני מרשה.

רוח:

בוצע. כשאח שלי שנרצח, הוא שמזג את הרעל באוזניים,
לאחר מכן אני שופך בשלך האמת היקרה:
הביצוע של האבן החכמה. במכה זו, אתה may'st להשיג
philter כדי לעבד חיסוני אדם למוות, ועוד להתמיר
ממתכת פשוטה לזהב, כדי לממן את מתן philter זה לכל האנושות.

האמלט:

באמת אין שום דבר מעבר לחלום של פילוסופיה.
לַחֲכוֹת.
האיש שאותו אני חייב להרוג-שלי דודו המלך?

רוח:

Ay, כי גילוי עריות, חיה למהול כי,
עם כישוף של השנינות שלו, עם gifts- הבוגדנית

האמלט:

ואכן, יש לו מתנות כאלה אני קרוב לייאוש,
בהריגתו ובכל זאת מצליחה כסאו.
'אריג להיות קרב מדהים על סכומים מדהימים.
האסט ייעוץ אתה?

זין עורב. Ghost יציאה.

(HonoreDB החברה הרחיבה את זה ספר אלקטרוני שלם)
(זכאי A_ סביר שגויים לגן עדן: הטרגדיה של הנסיך המלט ואת Stone_ החכמים)
(זמין עבור \$ 3 ב com makefoil dot)
(כן באמת)

מובי דיק והשיטה הרציונלית

(כפי שתיאר זאת Eneasz על LessWrong)

"נִקְמָה?" אמר האיש עם יתד ברגליים. "בלוויתן? לא, החלטתי פשוט להמשיך עם החיים שלי."

אליס בארץ שבה דברים עוד יותר משוגעים כאן

(כפי שנכתב לראשונה על ידי braindoll בביקורתם פרק זה, עם כמה עריכות נוספות)

אליס ישבה ליד אחותה בבנק, קוראת ספר. היו לה כמה חברים שהיו מבוגרים, ואם היא רק בקשה יפה, הם היו לעתים קרובות שמחים להשאיל ספרים בה ולא ירדו כל כך הרבה תמונות ושיחות כמו שמתאים לילדה בגילה.

בימים חמים לעתים קרובות גרמו לה להרגיש מנומנם וטיפש, כך שאליס מהוררת להרטיב מטפחת והניחה אותה על עורפה. עדיין דעתה נסעה נדודים (ממש כאילו זה היה קטן חתלתול שבעליה המריאה עיניה לרגע), והיא פשוט החליטה כי ובהנאה-שרשרת דייזי תהיה שווה בסביבות 4/3 את הטרדה כרוכה לקום לקטוף הפרחים, שהיה בכל זאת לא שווה לעלות ההזדמנות לשים את הספרה, כאשר ארנב לבן פתאום בעיניים ורודות רץ קרוב אליה.

לא היה שום דבר כל כך מדהים באותה; ולא, למעשה, האם אליס חושבת שזה כל כך הרבה מהדרך לשמוע הארנב אומר לעצמו, "אוי ואבוי! אוי ואבוי! אני אאחר!" אבל כאשר הארנב ממש לקח שעון מהכיס waistcoat - שלה, והביט בה, ולאחר מכן מיהר לדרכו, אליס קפאה בבהירות פתאומית ופחד, כי היא מעולם לא ראתה לפני ארנב גם עם כיס המקטורן, או לצפות להוציא ממנו. "הוא מפריע," אמרה לעצמה (אם כי לא בקול רם: היא כבר מזמן ריפאה את עצמה מההרגל, כיוון שהוא גרם לאנשים לקחת אותה אפילו פחות ברצינות ממה שהם כבר עשו). "אם לא אני מיד מזהה כמה מוזר יותר כי היה יותר הארנב הממוצע, אז משהו מפריע סקרנותי, וזה מוזר ביותר של כל." אז, שריפה בשאלות, היא רצתה על פני השדה לאחר, והייתה בדיוק בזמן כדי לראות את זה לקפוץ ארנב-חור גדול תחת הגידור.

ברוך הבא לעולם האמיתי

(הודות dsummerstay שהזכיר לי לפרסם את זה)

מורפיוס: במשך זמן רב, לא האמנתי. אבל אז ראיתי את השדות במו עיני, התבוננתי בהם מנזילים את המתים כדי שיוכלו להיות מוזנים דרך הווריד אל החיים –

ניאו (בנימוס): סלח לי, בבקשה.

מורפיוס: כן, ניאו?

ניאו: סתמתי את הפה במשך זמן רב ככל שיכולתי, אבל אני מרגיש צורך מסוים לדבר בשלב זה. גוף האדם הוא המקור היעיל ביותר של אנרגיה שאתה יכול לדמיין. יעילותה של תחנת כוח בהמרת אנרגיה תרמית לחשמל יורדת ככל שתפעיל את הטורבינות בטמפרטורות נמוכות. אם היה לך כל סוג של מזון שבני אדם יכולים לאכול, זה יהיה יעיל יותר לשרוף אותו בכבשן מאשר להאכיל אותו לבני אדם. ועכשיו אתה אומר לי שהמזון שלהם הוא הגופות המתות, מוזנות על החיים? לא האם אי פעם שמעתם על חוקי התרמודינמיקה?

מורפיוס: איפה שמעת על חוקי התרמודינמיקה, ניאו?

ניאו: כל מי עשה את זה בעבר בשיעורי מדע אחד בתיכון צריך לדעת על חוקי התרמודינמיקה!

מורפיוס: לאן הלכת לתיכון, ניאו?

(הפסקה.)

ניאו: ... של מטריקס.

מורפיוס: המכוונות לשקר אלגנטי.

(הפסקה.)

ניאו(בקול חלוש): אני יכול לקבל בבקשה ספר פיסיקה אמיתי?

מורפיוס: אין דבר כזה, ניאו. היקום לא פועל על מתמטיקה.